

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 12 iunie 1986

privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de anumite substanțe periculoase incluse în Lista I din anexa la Directiva 76/464/CEE

(86/280/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special art. 100 și 235,

având în vedere Directiva Consiliului 76/464/CEE din 4 mai 1976 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității¹, în special art. 6,

având în vedere propunerea Comisiei²,

având în vedere avizul Parlamentului European³,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social⁴,

întrucât, pentru a proteja mediul acvatic al Comunității împotriva poluării cu anumite substanțe periculoase, art. 3 din Directiva 76/476/CEE introduce un sistem de autorizare prealabilă prin care se stabilesc standardele de emisie pentru evacuările de substanțe incluse în Lista I din anexa la respectiva directivă; întrucât art. 6 din directiva menționată anterior prevede stabilirea de valori limită pentru asemenea standarde de emisie și obiective de calitate pentru mediul acvatic afectat de evacuările de asemenea substanțe;

întrucât statele membre trebuie să aplice valorile limită, cu excepția cazurilor în care pot folosi obiective de calitate;

întrucât substanțele periculoase prevăzute de prezenta directivă au fost alese în principal pe baza criteriilor adoptate prin Directiva 76/464/CEE;

întrucât, deoarece poluarea provocată de evacuarea acestor substanțe în mediul acvatic este provocată de un număr mare de industrii, trebuie stabilite valori limită speciale pentru evacuări în funcție de tipul de industrie și trebuie stabilite obiective de calitate pentru mediul acvatic în care sunt evacuate aceste substanțe;

întrucât scopul valorilor limită și al obiectivelor de calitate este de a elimina poluarea diferitelor părți ale mediului acvatic care ar putea fi afectate de evacuările de astfel de substanțe;

¹ JO L 129, 18.05.1976, p. 23.

² JO C 70, 18.03.1985, p. 15.

³ JO C 120, 20.05.1986.

⁴ JO C 188, 29.07.1985, p. 19.

întrucât asemenea valori limită și obiective de calitate trebuie stabilite în acest scop și nu în vederea instituirii unor reguli care să țină de domeniul protecției consumatorului sau de comercializarea produselor din mediul acvatic;

întrucât, pentru a li se permite statelor membre să demonstreze faptul că obiectivele de calitate sunt îndeplinite, trebuie să se prevadă raportarea către Comisie a fiecărui obiectiv de calitate selectat și pus în practică;

întrucât statele membre trebuie să se asigure de faptul că măsurile adoptate în temeiul prezentei directive nu au ca efect intensificarea poluării solului sau a aerului;

întrucât, în plus, pentru punerea eficientă în practică a prezentei directive, trebuie stabilite prevederi asupra monitorizării de către statele membre a mediului acvatic afectat de evacuările de substanțe respective; întrucât autoritatea care trebuie să efectueze această monitorizare nu este prevăzută de Directiva 76/464/CEE; întrucât, deoarece autoritatea de acțiune nu a fost prevăzută în Tratat, trebuie invocat art. 235;

întrucât, în cazul unor surse semnificative de poluare cu aceste substanțe, altele decât sursele care intră sub incidența valorilor limită comunitare sau a standardelor naționale de emisie, trebuie create programe specifice pentru eliminarea poluării; întrucât competențele necesare în acest scop nu au fost prevăzute în Directiva 76/464/CEE; întrucât, deoarece competențele specifice nu au fost prevăzute în Tratatul CEE, trebuie invocat art. 235;

întrucât apele subterane pot fi excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive, deoarece sunt reglementate de Directiva 80/68/CEE¹;

întrucât, în scopul punerii eficiente în practică a prezentei directive, Comisia trebuie să înainteze Consiliului, la fiecare cinci ani, o evaluare comparativă a punerii acesteia în aplicare de către statele membre;

întrucât prezenta directivă va trebui modificată și completată, pe baza unor propuneri din partea Comisiei, conform evoluției cunoștințelor științifice legate în principal de toxicitatea, persistența și acumularea substanțelor prevăzute în organisme vii și în sedimente, sau în eventualitatea unui progres al celor mai bune mijloace tehnice disponibile; întrucât este necesar, în acest scop, să se prevadă completarea prezentei directive în privința măsurilor referitoare la alte substanțe periculoase și modificarea și completarea conținutului anexelor,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

1. Prezenta directivă:

- stabilește, în temeiul art. 6 alin. (1) din Directiva 76/464/CEE, valorile limită pentru standardele de emisie pentru substanțele prevăzute la art. 2 lit. (a) la evacuările din instalații industriale, conform definiției de la art. 2 lit. (e) din prezenta directivă,
- stabilește, în temeiul art. 6 alin. (2) din Directiva 76/464/CEE, obiectivele de calitate pentru substanțele prevăzute la art. 2 lit. (a) din prezenta directivă pentru mediul acvatic,

¹ JO L 20, 26.01.1980, p. 43.

- stabilește, în temeiul art. 6 alin. (4) din Directiva 76/464/CEE, termenele în la care trebuie respectate condițiile prevăzute în autorizațiile acordate de către autoritățile competente ale statelor membre în privința evacuărilor existente,
- stabilește, în temeiul art. 12 alin. (1) din Directiva 76/464/CEE, metodele de măsurare de referință care permit determinarea conținutului de substanțe prevăzute la art. 2 lit. (a) din prezenta directivă în evacuări și în mediul acvatic,
- stabilește, în temeiul art. 6 alin. (3) din Directiva 76/464/CEE, o procedură de monitorizare,
- solicită statelor membre să coopereze în cazul unor evacuări care afectează apele mai multor state membre,
- solicită statelor membre să elaboreze programe pentru evitarea sau eliminarea poluării care rezultă din sursele prevăzute la art. 5,
- stabilește, în anexa I, un set de dispoziții generale aplicabile tuturor substanțelor prevăzute la art. 2 lit. (a) și legate, în special, de valorile limită pentru standardele de emisie (rubrica A), de obiectivele de calitate (rubrica B) și de metodele de măsurare de referință (rubrica C),
- stabilește, în anexa II, un set de dispoziții generale care detaliază și completează respectivele rubrici în privința unor substanțe individuale.

2. Prezenta directivă se aplică apelor menționate la art. 1 din Directiva 76/464/CEE, cu excepția apelor subterane.

Articolul 2

În sensul prezentei directive:

(a) „substanțe” reprezintă:

acele substanțe periculoase, aparținând familiilor și grupelor de substanțe figurând pe Lista I din anexa la Directiva 76/464/CEE, precizate în anexa II la prezenta directivă;

(b) „valori limită” reprezintă:

valorile precizate în anexa II, rubrica A, în privința substanțelor menționate la lit. (a);

(c) „obiective de calitate” reprezintă:

cerințele precizate în anexa II, rubrica B, în privința substanțelor menționate la lit. (a);

(d) „manipularea substanțelor” reprezintă:

orice proces industrial care presupune producerea, procesarea sau utilizarea substanțelor menționate la lit. (a) sau orice alte procese industriale în cadrul cărora prezența acestor substanțe este inerentă;

(e) „instalație industrială” reprezintă:

o instalație în care sunt manipulate substanțele menționate la lit. (a) sau orice alte substanțe care le conțin;

(f) „instalație existentă” reprezintă:

o instalație industrială care este operațională la 12 luni după data notificării prezentei directive sau, dacă este cazul, la 12 luni de la data notificării oricărei directive prin care aceasta este modificată și completată și care se referă la asemenea instalații;

(g) „instalație nouă” reprezintă:

- o instalație industrială care devine operațională după mai mult de 12 luni de la data notificării prezentei directive sau, dacă este cazul, la 12 luni de la data notificării oricărei directive prin care aceasta este modificată și completată și care se referă la asemenea instalații,

- o instalație industrială existentă a cărei capacitate de manipulare a substanțelor este considerabil mărită după mai mult de 12 luni de la data notificării prezentei directive sau, dacă este cazul, la 12 luni de la data notificării oricărei directive prin care aceasta este modificată și completată și care se referă la asemenea instalații.

Articolul 3

1. Valorile limită, termenele în care acestea trebuie respectate și procedurile de monitorizare a evacuărilor sunt prevăzute în anexe, la rubrica A.

2. Valorile limită se aplică în mod normal în punctul unde apele reziduale care conțin substanțele menționate la art. 2 lit. (a) părăsesc instalația industrială.

Dacă se consideră că în cazul anumitor substanțe este necesar să se prevadă alte puncte în care să se aplice valorile limită, aceste puncte sunt menționate în anexa II.

Dacă apele reziduale care conțin aceste substanțe sunt tratate în afara instalației industriale, într-o uzină de tratare destinată evacuării acestora, statul membru poate permite ca valorile limită să se aplice în punctul în care apele reziduale părăsesc uzina de tratare.

3. Autorizațiile menționate la art. 3 din Directiva 76/464/CEE trebuie să conțină dispoziții la fel de stricte ca și cele stabilite la rubrica A din anexele la prezenta directivă, cu excepția cazurilor în care un stat membru respectă prevederile art. 6 alin. (3) din Directiva 76/464/CEE pe baza rubricii B din anexele la prezenta directivă.

Autorizațiile se revizuiesc cel puțin o dată la fiecare patru ani.

4. Fără a se aduce atingere obligațiilor care decurg din alin. (1), (2) și (3) și din Directiva 76/464/CEE, statele membre pot acorda autorizații pentru instalații noi numai dacă acele instalații aplică standarde care corespund celor mai bune mijloace tehnice disponibile atunci când acest lucru este necesar pentru eliminarea poluării conform art. 2 din directiva menționată sau pentru prevenirea denaturării concurenței.

Indiferent de metoda adoptată, în cazurile în care, din motive tehnice, măsurările anticipate nu corespund celor mai bune mijloace tehnice disponibile, statul membru furnizează Comisiei, anterior oricărei autorizări, dovezi în sprijinul acestor motive.

Comisia transmite imediat dovezile respective celorlalte state membre și trimite tuturor statelor membre un raport, cât mai repede posibil, prezentându-și avizul asupra derogării menționate la al doilea paragraf. Dacă este necesar, înaintează în același timp și propuneri adecvate Consiliului.

5. Metoda analitică de referință care va fi folosită pentru determinarea prezenței substanțelor menționate la art. 2 lit. (a) este descrisă la rubrica C din anexa II. Se pot folosi și alte metode, cu condiția ca limitele de detectare, precizia și acuratețea acestor metode să fie cel puțin la fel de bune ca și cele prevăzute la rubrica C din anexa II.

6. Statele membre urmăresc să se asigure de faptul că măsurile adoptate în temeiul prezentei directive nu au ca efect intensificarea poluării cu aceste substanțe a altor medii, în special a solului sau a aerului.

Articolul 4

Statele membre sunt responsabile pentru monitorizarea mediului acvatic afectat de evacuările din instalații industriale și din alte surse de evacuări considerabile.

În cazul evacuărilor care afectează apele mai multor state membre, statele membre respective cooperează pentru a-și armoniza procedurile de monitorizare.

Articolul 5

1. Pentru substanțele menționate separat în anexa II, statele membre elaborează programe speciale pentru evitarea sau eliminarea poluării din surse semnificative de asemenea substanțe (inclusiv surse multiple și difuze) altele decât sursele de evacuări supuse reglementărilor comunitare în materie de valori limită sau standardelor naționale de emisie.

2. Programele trebuie să cuprindă cele mai adecvate măsuri și tehnici de înlocuire, reținere și/sau reciclare a substanțelor menționate la alin. (1).

3. Programele specifice trebuie puse în practică la nu mai târziu de cinci ani de la data notificării directivei privind în mod expres substanțele în cauză.

Articolul 6

1. Comisia realizează o evaluare comparativă a punerii în aplicare a prezentei directive de către statele membre, pe baza informațiilor solicitate de Comisie de la statele membre, în temeiul art. 13 din Directiva 76/464/CEE, în fiecare caz în parte. Informațiile respective trebuie să cuprindă în special:

- detalii asupra autorizațiilor prin care sunt prevăzute standarde de emisie pentru evacuările de substanțe,
- inventarul substanțelor evacuate în apele menționate la art. 1 alin. (2),

- respectarea fie a valorilor limită, fie a obiectivelor de calitate prevăzute la rubricile A și B din anexa II,
 - rezultatele monitorizării, menționate la art. 4, a zonei din mediul acvatic afectată de evacuări,
 - programele de eliminare specifice menționate la art. 5.
2. Comisia înaintează Consiliului evaluarea comparativă menționată la alin. (1) la fiecare cinci ani, prima dată după patru ani de la notificarea prezentei directive.
3. În cazul în care se face o descoperire științifică legată în principal de toxicitatea, persistența și acumularea substanțelor menționate la art. 2 lit. (a) în organisme vii și sedimente, sau în eventualitatea unui progres al celor mai bune mijloace tehnice disponibile, Comisia trebuie să înainteze Consiliului propuneri adecvate pentru a face valorile limită și obiectivele de calitate mai stricte, dacă este cazul, sau pentru a stabili noi valori limită și obiective de calitate suplimentare.

Articolul 7

1. Statele membre pun în aplicare măsurile necesare, în conformitate cu prezenta directivă, până la 1 ianuarie 1988. Statele membre informează imediat Comisia în această privință.
2. Statele membre aduc la cunoștința Comisiei, imediat după adoptare, textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 8

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 12 iunie 1986.

Pentru Consiliu
Președintele
P. WINSEMIUS

ANEXA I **DISPOZIȚII GENERALE**

Anexa este împărțită în trei rubrici prin care sunt stabilite dispozițiile generale aplicabile tuturor substanțelor respective:

- A: valorile limită pentru standardele de emisie,
- B: obiectivele de calitate,
- C: metodele de măsurare de referință.

Dispozițiile generale sunt amplificate și completate în anexa II printr-o serie de dispoziții specifice aplicabile substanțelor individuale.

RUBRICA A

Valorile limită, termenele până la care acestea trebuie respectate și procedurile de monitorizare a evacuărilor

1. Valorile limită și termenele până când acestea trebuie respectate sunt prevăzute în anexa II, rubrica A, pentru diferitele tipuri de instalații industriale.

2. Cantitățile de substanțe evacuate sunt exprimate în cantitate de substanțe produse, prelucrate sau utilizate de instalația industrială în aceeași perioadă sau, conform art. 6 alin. (1) din Directiva 76/464/CEE, printr-un alt parametru specific activității respective.

3. Valorile limită pentru instalații industriale care evacuează substanțele menționate la art. 2 lit. (a) și care nu apar la rubrica A din anexa II vor fi stabilite, dacă este necesar, de către Consiliu, într-o etapă ulterioară. Până atunci, statele membre vor stabili, în mod independent, conform Directivei 76/464/CEE, standarde de emisie pentru evacuările de astfel de substanțe. Aceste standarde trebuie să ia în considerare cele mai bune mijloace tehnice disponibile și nu trebuie să fie mai puțin stricte decât valorile limită comparabile cele mai apropiate prevăzute la rubrica A din anexa II.

Acest paragraf se aplică și în cazurile în care o instalație industrială desfășoară activități diferite de cele prevăzute la rubrica A din anexa II și este posibil ca aceasta să reprezinte o sursă de evacuări de substanțe menționate la art. 2 lit. (a).

4. Valorile limită exprimate în concentrații care, în principiu, nu trebuie depășite, sunt prevăzute în anexa II, rubrica A, în funcție de instalațiile industriale. Valorile limită exprimate în concentrații maxime nu pot în nici un caz, atunci când nu constituie singurele valori aplicabile, să fie mai mari decât valorile limită exprimate ca greutate împărțite la cerințele de apă pe elementul caracteristic al activității poluante. Cu toate acestea, deoarece concentrația acestor substanțe în efluenți depinde de volumul de apă respectiv, care diferă pentru diferite procese și instalații, în toate cazurile trebuie respectate valorile limită exprimate în greutate a substanțelor evacuate, în funcție de parametrii caracteristici ai activității prevăzute la rubrica A din anexa II.

5. Trebuie instituită o procedură de monitorizare care să verifice dacă substanțele menționate la art. 2 lit. (a) sunt conforme cu standardele de emisie.

Respectiva procedură trebuie să asigure prelevarea și măsurarea debitului evacuării și a cantității de substanțe manipulate sau, dacă este cazul, măsurarea parametrilor caracteristici ai activității poluante, menționați în anexa II, rubrica A.

În special în cazurile în care cantitatea de substanțe manipulate este imposibil de determinat, procedura de monitorizare se poate baza pe cantitatea de substanțe care ar putea fi folosite, având în vedere capacitatea de producție pentru care s-a acordat autorizarea.

6. Se recoltează o probă reprezentativă din evacuare pe parcursul a 24 de ore. Cantitatea de substanțe evacuate pe parcursul unei luni se calculează pe baza cantităților de substanțe evacuate zilnic.

Cu toate acestea, în anexa II sunt prevăzute praguri cantitative pentru evacuarea de anumite substanțe, praguri sub care statele membre pot aplica o procedură de monitorizare simplificată.

7. Prelevarea și măsurarea debitului, prevăzute la alin. (5), se efectuează în mod normal în punctele în care se aplică valorile limită prevăzute la art. 3 alin. (2).

Cu toate acestea, dacă este necesar să se asigure conformarea acestor măsurări cu cerințele de la rubrica C din anexe, fiecare stat membru poate permite ca prelevarea și măsurarea debitului să se efectueze în alt punct decât cel în care se aplică valorile limită, cu condiția ca:

- să fie luate în considerare în respectivele măsurări toate apele evacuate din instalație care ar fi putut să fie poluate cu substanțele respective,
- să se arate prin controalele regulate că măsurările sunt în întregime reprezentative pentru cantitățile evacuate în punctele de aplicare a valorilor limită sau că sunt întotdeauna mai mari.

RUBRICA B

Obiective de calitate, termenele în care trebuie atinse acestea și procedura pentru respectarea lor

1. În cazul statelor membre care optează pentru excepția menționată la art. 6 alin. (3) din Directiva 76/464/CEE, standardele de emisie pe care aceste state membre trebuie să le stabilească și să le aplice, în temeiul art. 5 din respectiva directivă, sunt stabilite astfel încât obiectivele de calitate corespunzătoare sau obiectivele care decurg din cele stabilite în temeiul alin. (2) și (3) de mai jos să fie sau să urmeze a fi îndeplinite în zona afectată de evacuările de substanțe menționate la art. 2 lit. (a). Autoritatea competentă stabilește zona afectată în fiecare caz și selectează dintre obiectivele de calitate stabilite în temeiul alin. (2) și (3) acel sau acele obiective pe care le consideră corespunzătoare, având în vedere modul în care se intenționează să se folosească zona afectată, ținându-se cont și de faptul că scopul prezentei directive este acela de a elimina poluarea.

2. Obiectivele de calitate și termenele în care trebuie atinse acestea pentru a elimina poluarea, conform definiției din Directiva 76/464/CEE și în temeiul art. 2 din respectiva directivă, sunt stabilite la rubrica B din anexa II.

3. Cu excepția cazurilor în care există alte precizări la rubrica B din anexa II, toate concentrațiile menționate ca obiective de calitate reprezintă media aritmetică a rezultatelor obținute pe parcursul unui an.

4. În cazurile în care, pentru apele dintr-o zonă, se aplică mai mult de un obiectiv de calitate, calitatea apei trebuie să îndeplinească fiecare dintre respectivele obiective.

5. Pentru fiecare autorizație acordată în temeiul prezentei directive, autoritatea competentă stabilește regulile detaliate, procedurile de monitorizare și termenul în care trebuie atins obiectivul de calitate sau obiectivele de calitate respective.

6. Conform art. 6 alin. (3) din Directiva 76/464/CEE, statele membre raportează la Comisie, pentru fiecare obiectiv de calitate selectat și aplicat, următoarele informații:

- punctele de evacuare și mijloacele de dispersie,
- zona în care este aplicat obiectivul de calitate,

- amplasamentul punctelor de prelevare,
- frecvența de prelevare,
- metodele de prelevare și de măsurare,
- rezultatele obținute.

7. Probele trebuie recoltate dintr-un punct care să fie suficient de aproape de punctul de evacuare, astfel încât să fie reprezentativ pentru calitatea mediului acvatic în zona afectată de evacuări, iar frecvența prelevării trebuie să fie suficientă pentru a indica orice modificări ale mediului acvatic, având în vedere în special variațiile naturale ale regimului hidrologic.

RUBRICA C

Metoda de măsurare de referință și limita de detecție

1. În contextul prezentei directive se aplică definiția din Directiva Consiliului 79/869/CEE din 9 octombrie 1979 privind metodele de măsurare și frecvența de prelevare și analiză a apelor de suprafață destinate obținerii de apă potabilă în statele membre¹.
2. Metodele de măsurare de referință care trebuie folosite pentru stabilirea concentrațiilor substanțelor respective și limita de detecție pentru mediul respectiv sunt prevăzute la rubrica C din anexa II.
3. Limita de detecție, acuratețea și precizia metodei pentru fiecare substanță sunt precizate la rubrica C din anexa II.
4. Măsurările debitului efluenților trebuie realizate cu o acuratețe de $\pm 20\%$.

ANEXA II **DISPOZIȚII SPECIALE**

1. Pentru tetraclorura de carbon
2. Pentru DDT
3. Pentru pentaclorofenol

Numerotarea substanțelor din lista cuprinsă în prezenta anexă corespunde listei celor 129 de substanțe din comunicarea transmisă de către Comisie Consiliului la 22 iunie 1982².

În cazul în care în viitor se vor include în prezenta anexă și alte substanțe care nu figurează pe lista mai sus menționată, acestea vor fi numerotate în ordinea cronologică a includerii pe listă, începând cu numărul 130.

I. Dispoziții speciale cu privire la tetraclorura de carbon (nr. 13)³

¹ JO L 271, 29.10.1979, p. 44.

² JO C 176, 14.07.1982, p. 3.

³ Art. 5 se aplică în special utilizării de tetraclorură de carbon în spălătoriile industriale.

Rubrica A (13): Valori limită pentru standardele de emisie

Tipul instalației industriale ^{2,3}	Tipul valorii medii	Valori limită exprimate ca ⁴		De respectat începând cu
		greutate	concentrație	
1. Producere de tetraclorură de carbon prin perclorurare	Lunar	a) proces care implică spălare: 40 g CCl ₄ per tonă din totalul capacității de producție de CCl ₄ și percloretilenă	1,5 mg/l	} 01.01.1988
		b) proces care nu implică spălare: 2,5 g/tonă	1,5 mg/l	
	Zilnic	a) proces care implică spălare: 80 g/tonă	3 mg/l	
		b) proces care nu implică spălare: 5 g/tonă	3 mg/l	
2. Producere de clorometani prin clorurarea metanului (inclusiv generarea electrolitică de clor la înaltă presiune) și din metanol	Lunar	10 g CCl ₄ per tonă de capacitate totală de producție de clorometani	1,5 mg/l	} 01.01.1988
	Zilnic	20 g/tonă	3 mg/l	
3. Producere de substanțe CFC ⁵	Lunar	-	-	-
	Zilnic	-	-	-

¹ Număr CAS (Chemical Abstract Service).

² Dintre instalațiile industriale menționate la rubrica A, punctul 3 din anexa I, se face referire în special la instalațiile care utilizează tetraclorura de carbon ca solvent.

³ Dacă evacuările anuale nu depășesc 30 kg pe an, se poate introduce o procedură de monitorizare simplificată.

⁴ Având în vedere volatilitatea tetraclorurii de carbon și pentru a se asigura respectarea prevederilor art. 3 alin. (6), în cazul proceselor care implică agitarea în aer liber a efluenților care conțin tetraclorură de carbon, statele membre solicită conformarea la valorile limită din amonte de instalația respectivă; statele membre asigură luarea în calcul a tuturor apelor care ar putea fi poluate.

⁵ În prezent, nu se pot adopta valori limită pentru acest sector. Consiliul adoptă asemenea valori limită la o dată ulterioară, la propunerea Comisiei.

Rubrica B (13): Obiective de calitate¹

Mediul	Obiectivul de calitate	Unitatea de măsură	De respectat începând cu
Ape continentale	12	$\mu\text{g/l CCl}_4$	01.01.1988
Ape de estuar			
Ape maritime teritoriale, altele decât apele estuariene			
Ape teritoriale			

Rubrica C (13): Metoda de măsurare de referință

1. Metoda de măsurare de referință care trebuie folosită pentru determinarea prezenței tetraclorurii de carbon în efluenți și în apă este gaz-cromatografia.

Dacă nivelurile concentrației sunt mai mici de 0,5 mg/l, trebuie să se utilizeze un detector sensibil, limita de detecție² fiind în acest caz de 0,1 $\mu\text{g/l}$. Pentru niveluri de concentrație de peste 0,5 mg/l, se acceptă o limită de determinare de 0,1 mg/l.

2. Acuratețea și precizia metodei trebuie să fie de $\pm 50\%$ la o concentrație care reprezintă de două ori mai mare decât valoarea limitei de determinare.

II. Dispoziții speciale pentru DDT (nr. 46)^{3,4}

Nr. CAS 50-29-3⁵

STAGNARE: Concentrația de DDT în mediul acvatic, sedimente și/sau moluște și/sau crustacee și/sau pești nu trebuie să crească în mod semnificativ în timp.

¹ Fără a se aduce atingere prevederilor art. 6 alin. (3) din Directiva 76/464/CEE, în cazurile în care nu există nici o dovadă care să indice existența unor probleme în îndeplinirea și menținerea permanentă a obiectivului de calitate stabilit mai sus, se poate introduce o procedură de monitorizare simplificată.

² „Limita de detecție” în grame a unei substanțe date este cea mai mică cantitate care poate fi determinată cantitativ într-o probă, pe baza unei metode de lucru dată, care poate fi diferită de zero.

³ Suma izomerilor 1,1,1-tricloro-2,2 bis (*p*-clorofenil) etan;

1,1,1-tricloro-2 (*o*-clorofenil)-2- (*p*-clorofenil) etan;

1,1,1-dicloro-2,2 bis (*p*-clorofenil) etilen; și

1,1,1-dicloro-2,2 bis (*p*-clorofenil) etan

⁴ Art. 5 se aplică DDT-ului dacă se identifică alte surse decât cele menționate în prezenta anexă.

⁵ Număr CAS (Chemical Abstract Service).

Rubrica A (46): Valori limită pentru standardele de emisie^{1, 2}

Tipul instalației industriale ^{3, 4}	Tipul valorii medii	Valoare limită exprimată ca		De respectat începând cu
		g/tonă de substanțe produse, manipulate sau utilizate	mg/l de apă evacuată	
Producere de DDT, inclusiv producerea acestor substanțe în același loc	Lunar	8	0,7	01.01.1988
	Zilnic	16	1,3	01.01.1988
	Lunar	4	0,2	01.01.1991
	Zilnic	8	0,4	01.01.1991

Rubrica B (46): Obiective de calitate

Mediul	Obiectivul de calitate	Unitatea de măsură	De respectat începând cu
Ape continentale	10 pentru izomerul para-para-DDT	} μg/l	01.01.1988
Ape de estuar			
Ape maritime teritoriale, altele decât apele estuariene	25 pentru DDT total		
Ape teritoriale			

Rubrica C (46): Metoda de măsurare de referință

1. Metoda de măsurare de referință care trebuie folosită pentru determinarea prezenței DDT-ului în efluenți și în mediul acvatic este gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după extragere cu un solvent adecvat. Limita de detecție⁵ pentru DDT total este de aproximativ 4 μg/l pentru mediul acvatic și de 1 μg/l pentru efluenți, în funcție de numărul de substanțe străine prezente în probă.

2. Metoda de referință care trebuie folosită pentru determinarea DDT-ului în sedimente și în organisme este gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după pregătirea adecvată a probelor. Limita de determinare este de 1 μg/kg.

3. Acuratețea și precizia metodei trebuie să fie de ± 50% la o concentrație care reprezintă de două ori mai mare decât valoarea limitei de determinare.

II. Dispoziții speciale pentru pentaclorofenol (nr. 102)^{6, 1}

¹ În privința instalațiilor noi, cele mai bune mijloace tehnice disponibile trebuie să facă deja posibilă prevederea de standarde de emisie pentru DDT mai mici de 1 g/tonă de substanțe produse.

² Pe baza experienței dobândite din punerea în aplicare a prezentei directive, Comisia înaintează Consiliului, în temeiul art. 6 alin. (3) din prezenta directivă, în timp util, propuneri destinate fixării unor valori limită mai stricte care să intre în vigoare până în anul 1994.

³ Dintre instalațiile industriale menționate la rubrica A punctul 3 din anexa I, se face referire în special la instalațiile care produc DDT în alt loc decât amplasamentul de producție și la industria producătoare de dicofol.

⁴ Dacă evacuările anuale nu depășesc 1 kg pe an, se poate introduce o procedură de monitorizare simplificată.

⁵ „Limita de determinare” în grame a unei substanțe date este cea mai mică cantitate care poate fi determinată cantitativ într-o probă, pe baza unei metode de lucru dată, care poate fi diferită de zero.

⁶ Compusul chimic 2,3,4,5,6-pentacloro-1-hidroxibenzen și sărurile acestuia.

Nr. CAS 87-86-5²

STAGNARE: Concentrația de pentaclorofenol în sedimente și/sau moluște și/sau crustacee și/sau pești nu trebuie să crească în mod semnificativ în timp.

Rubrica A (102): Valori limită pentru standardele de emisie

Tipul instalației industriale ^{3,4}	Tipul valorii medii	Valoare limită exprimată ca		De respectat începând cu
		g/tonă de substanțe produse/capacitate de utilizare	mg/l de apă evacuată	
Producere de pentaclorofenat de sodiu prin hidroliza hexaclorbenzenului	Lunar	25	1	01.01.1988
	Zilnic	50	2	01.01.1988

Rubrica B (102): Obiective de calitate

Mediul	Obiectivul de calitate	Unitatea de măsură	De respectat începând cu
Ape continentale	}	μg/l	01.01.1988
Ape de estuar			
Ape maritime teritoriale, altele decât apele estuariene			
Ape teritoriale			

Rubrica C (102): Metoda de măsurare de referință

1. Metoda de măsurare de referință care trebuie folosită pentru determinarea prezenței pentaclorofenolului în efluenți și în mediul acvatic este cromatografia de lichide la presiune înaltă sau gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după extragere cu un solvent adecvat. Limita de detecție⁵ pentru DDT total este de 2 μg/l pentru efluenți și de 0,1 μg/l pentru mediul acvatic.

2. Metoda de referință care trebuie folosită pentru determinarea pentaclorofenolului în sedimente și în organisme este cromatografia de lichide la presiune înaltă sau gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după pregătirea adecvată a probelor. Limita de determinare este de 1 μg/kg.

¹ Art. 5 se aplică pentaclorofenolului și în special utilizării acestuia în tratarea lemnului.

² Număr CAS (Chemical Abstract Service).

³ Dintre instalațiile industriale menționate la rubrica A punctul 3 din anexa I, se face referire în special la instalațiile care produc pentaclorofenat de sodiu prin saponificare și la cele care produc pentaclorofenol prin clorurare.

⁴ Dacă evacuările anuale nu depășesc 3 kg pe an, se poate introduce o procedură de monitorizare simplificată.

⁵ „Limita de determinare” în xgrame a unei substanțe date este cea mai mică cantitate care poate fi determinată cantitativ într-o probă, pe baza unei metode de lucru dată, care poate fi diferită de zero.

3. Acuratețea și precizia metodei trebuie să fie de $\pm 50\%$ la o concentrație care reprezintă de două ori mai mare decât valoarea limitei de determinare.